

rekta omsorgen om samkvämen, för att uteslutande handhava högsta ledningen av rörelsen i allmänhet. I varje lokalkommitté blev emellertid CK representerad genom minst 2 medlemmar.

Billström bevistade CK:s andra sammanträde, 13/3 1906, och blev då invald i kommittén. Han hade gjort sig bemärkt såsom ordförande i Stockholms studenters nykterhetsförbund. /Från denna befattning avgick han efter ett samkväm å skansen, där den nya dansen boston trots hans protest dansades. Det lär ha varit enda gången han sagt ett orubbligt nej/. Vid CK:s därpå följande sammanträde, den 6/4 1906, valdes han till K.U.R.:s ordförande efter Beskow, som på grund av bristande tid avsåg sig detta uppdrag. Billström visade sig väl vuxen den krävande uppgiften. Älskvärd och med förmåga att lätt finna sig vann han sympatier ^{hos alla dem/} med vilka han kom i beröring. På samkvämen deltog han i ringlekarna med liv och lust och visade sig vara i besittning av en kraftig sångröst, som, ifall fönstren i samkvämslokalen stodo öppna, hördes vida ut i huvudstaden. Det anmärkningsvärda med den rösten var, att den smittade andra att deltaga, de blyga pojkarna och flickoran /o, forna tiders ungdom/ glömde sin blyghet, glömde sig själva, smittades av den starka lifslust och livsglädje, som Billström gav ett sådant suggererande exempel på. Den fulaste eller den tafattaste flickan fick han tag i och såg då så hjärtans glad ut, att hon måste tro, att hon var kvällens förnämsta, mest tilldragande och vackraste kvinna. Ingen kunde stå emot, alla måste sjunga och leka, alla deltog i "Sju vackra flickor i en ring, vackraste flickor häromkring ibland de flickor alla".

Billström hade ibland något respektlöst i uppträdande. Han gick i grå vadmalsdräkt och röd kravatt, och glimtade hit och dit med ett halft gäckande smil i mungipan och en viss fräck uppsyns uppsyn, liksom i ren distraktion. Han kunde i spårvagnen vid Tegelbacken sätta i gång handklaveret och inför sittande publik spela en sprittande låt, till stor förnöjelse för passagerarna. Men en gång höll han på att råka illa ut. Det var på Saltsjöbadståget. Skämthumöret spelade livligare än eljest, och någon, som ej förstod sig därpå tillkallade stin-

sen. Denne kom, såg B. klivande på alla fyra närma sig under de tokroligste grimaser. Stinsen såg genast att här var ett obotligt fall av svallande livsglädje, han fann lämpligast att retirera och genom avgångssignal befria sig och trakten från den farliga individen.

Eljest skötte han sig som ordförande oklanderligt. Gingo stridens vågor alltför höga, kunde han eftertänksamt draga upp ur fickan en stor röd näsduk, långsamt veckla ut den och sedan ägna sig med sådan omsorg/^{åt}/ att putsa näsan att församlingen glömdes diskussionen för att med största spänning följa ordföranden i hans sysselsättning. Talaren för tillfället fick intrycket, att ämnet måste vara bra oviktigt, varför han snart slutade och Billström kunde sedan elegant och smidigt sammanfatta gjorda yrkande på ett sätt, att alla parter sågo sig tillfredsställda.

Under de två år B. var CK:s ordförande /han meddelade i skrivelse den 4/5 1908 att han från och med den 1/6 tillträdde en ordinarie befattning vid Lunds hospital och därför anhöll om utträde ur CK/ var han själen i verksamheten, han räckte till för allt.

Dock måste sägas att han hade fått synnerligen villiga och dygliga medhjälpare, av vilka en del finnas upptagna i här bilagda förteckning. Tyvärr medger ej utrymmet att ens antyda vars och ens insats.

Dessa öppna för vem som helst tillgängliga samkväm voro något alldeles nytt, men de tillvunno sig snart allmänt förtroende. Första åren blev tillslutningen så stor, att en hel del ungdomar måste avvisas. Så småningom ordnades med två ja tre samkväm samtidigt å olika lokaler. Det var en förväntasfull skara ungdom, som samlades å samkvämen. En stor del var nationalklädd. Särskilt voro samkvämen i folkskolan vid Norrtullsgatan med den vackra hemtrevna kollegiesalen och i Kungsholmens realskola mycket omtyckta. I första lokalen ordnades programmen av fröken Holmberg med mycken smak, hon hade också stora försänkningar bland musiker och skådespelare. Tack vare att föredrags-hållare och även mången gång sångare och musiker medverkade